

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.
A lap szellemi részét illető küldemények a szerkesztőnek, anyagiak a lap tulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasdos petit sor 10 kr.,
többesziros hirdetésnél olcsóbb.
Nyitótér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél 30 kr.
A hirdetések Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdá-jában és a szerkesztőnél fogad-tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Zombor, január 12-én.

Lukács Béla kereskedelemügyi miniszter a napokban terjesztette be a törvényjavaslatot, mely az országos nemzeti kiállítás költségeiről és megtartásának időpontjáról szól. Minthogy a kiállítás, melynek célja leendő hazánk ezredéves fennállásakor bemutatni az egész világnak úgy ipari, kereskedelmi és kulturai előrehaladottságunkat, mint nemzeti egyéniségünk egyéb külső és belső jeleit, — 1895-re, mint tervezve volt, méltóságunknak megfelelőleg el nem készülhet, az 1896-ra halasztatott; ezen év felelne meg különben is a magyar állam végleges megalapítása ezredéves évfordulójának. A költségekre a miniszter kerek egy millió forintot kér, körülbelül ily összegre számítanak, melyet a kiállítás bevételei nem fog-nak fedezni.

Ilyen nagy kaliberű nemzeti akcióhoz épen nem sok a 3 és fél év, ha tekintetbe vesszük a teendők nagyságát; a kiállítás számláinak el kell nyulni a haza legszélsőbb határaitól az ország szivéig, — el kell nyulni minden társadalmi osztályba és érdekkörbe, vallás- és nemzetiségi különbség nélkül; mert az 1896-iki ünnepély igazán országos jelentőségű csak úgy lesz, ha azon Magyarország a maga teljességében megjelenik. Ezért nem elég, ha az egész mozgalom vezetését és az összes tennivalókat a budapesti kiállítási bizottság belátására bizzuk, mert ez egyedül nem lehet képes mindennek megfelelni, ezért szükséges, ha az akció a vidéken is meg-indul.

A vidék az országos kiállítás megvalósítá-sához és a nemzeti ünnepély megüléséhez kétféle módon kell, hogy hozzájáruljon: mint kiállító Budapesten és mint idehaza is megünnepelője a nemzet ezredéves alkotmányának.

Ami az országnak részvételét a budapesti kiállításon illeti, erről a központi kiállítási bizottság a minden nevezetesebb városban és vidéken megalakítandó külső bizottságokkal gondoskodni fog; gondoskodniok kell ezen bizottságoknak, hogy országunk minden faktora aktíve belevonassék a kiállítási ügyébe. Ez bizonyosan meg fog történni, mert az intéző férfiak buzgalma vetett remé-nyünk elég garancia, hogy ezredéves állami lé-tünk ünnepe méltó lesz a magyar nemzethez.

Közelebről érdekel, amennyiben teljesen az egyes megyékre van bízva, hogy mi módon akar-ják ők a milleniumot odahaza megünnepelni; pedig ennek meg kell történni s nem elég annak em-lékére Budapesten egy kiállítást rendezni, nyo-mának, még pedig maradó nyomának kell e napnak lenni az ország minden részében.

Megyénként is meg kell ünnepelni a mille-niumot, még pedig először ünnepélyek rendezése által (ezek kivételéről még ma korán van be-szélni s elég idő lesz két év múlva), másodsor: nemzetünk ezer éves fennállásának alkalmából al-kotandó maradó emlékek felállítása, megte-remtése által. Mik legyenek ezen emlékek, arról most nem szándékozunk beszélni, lapunk hasábjain különben már többször állottunk elő részletes tervvel is; célunk a jelenben az: felhívni a vár-megyei történelmi társulatot, melytől megyénk méltán megkövetelheti, hogy mint erre legilleté-kesebb tényező, álljon elő valamilyen tervvel.

Megyénk lassan készülő monográfiáját nem tartjuk alkalmas emlékek arra, hogy megyénk a millenium megünnepeléséhez csak azzal járuljon hozzá. Más, az egész népesség részére jobban hozzáférhető, láthatóbb erejű emlékre van szük-ség, melyet Bács-Bodrogh vármegye bizonyára emelni is fog hazánk ezredéves fennállásának ün-nepélyére.

E tárgyra különben még igen sokszor vissza fogunk térni; nem fogunk késni a történelmi tár-sulat részéről megteendő javaslatokra a magunk megjegyzéseit megtenni, valamint a saját propo-zícióinkkal előállani.

Az ujjonc-jutalék fölemelése. A honvé-delmi miniszter törvényjavaslatot nyújtott be a képviselőházban, mely szerint a magyar szent-korona országai részéről kiállítandó ujjonc-kontingens, az 1890-iki népszám-lálás eredményéhez képest, 42,711 főről 43,889 főre emeltetik. Ezt a felemelt jutalékot azután, valamint a honvédség számára 22,500 embert, ugyszintén a póttar-talékot az 1872., 1871. és 1870-ben született hadköte-lesekből megajánlja. — A mi ujjonc jutalékunk e szerint növekszik 1178 emberrel; az osztrákoké ellenben ugyanannyival fogy, a minek a korábbi kontingens-megosztás alapjául szolgáló 1880-iki népszámlálás adatai szerint Magyarország népessége 15.520.710, Ausztriáé 21.944.720 lelket tett, az 1890-iki népszámlálás Magyarországon 17.614.308, Ausztriában 23.763.701 lakost mutatott ki. A monarchia két államának összes népességéből esett tehát 1880-ban Magyarországra 41.43, Ausztriára 58.47,

1890-ben pedig Magyarországra 42.57, Ausztriára 57.43 százalék. Ez adatok alapján történik a 103.100 főnyi ujjonc-kontingens új megosztása.

Egy kis politika.

Megmondta már jó régen Arisztotelesz, hogy anthróposz zoón politikon: az ember társas életre hiva-tott teremtmény s egyáltalán nem szorul bizonyítgatásra, mikép ha mindnyájunk ki ki magának élne, emberi tár-sadalomról csakugy nem lehetne szó, mint a hogy nem beszélhetünk állati társadalomról. Ambár teszem a hangyák meg a méhecskék szemmel láthatólag tanusítják, hogy erős ösztöne él bennük is a társulásnak, bárha meg-lehető valószínűséggel lehet állítani, hogy köztük poli-tikai pártvillongások nincsenek s hogy vezérekkel e végből nem iródnak.

Kiderül ezekből, mikép a közügyekkel való fog-lalkozás, a politizálás nem éppen olyan hiábavaló idő-töltés, mint aminőnek az ember tartani hajlandó mind-annyiszor, valahányszor azt látja, hogy lépten-nyomon hivatalnok eszik mindennapi kenyérről. Hiszen azt ta-pasztaljuk, hogy az emberek tulnyomó többsége még a saját egyéni ügyeinek elrendezésében sem igen képes min-dig a célszerű összhangot megvalósítani: hogyan lehet hát ugyanezeket arra jogosultnak tartanunk, hogy beleartsák magukat az ország ügyeibe? Amihez végtére is hasonlítha-tatlan nagyobb belátásra és bölcseségre van szükség. Igaz, hogy annak is látjuk példait, mikép egyes embereknek ép érzékük van ugyan a közügyekhez, de a saját maguk sorát hibítják el, ott van, teszem, Stein Lőrinc, az osztrák nemzetgazdász, aki nyilvánvalóképp nagy elmével ren-dezgette az államháztartás reguláit az elméletben s ő maga a gyakorlatban csőd alá került, avagy — hogy idehaza maradjak — itt van példának okáért Móricz Pál, akit politikai ellenfelei a „jövő mult fináncminisz-terének“ csufolnak, de aki tagadhatatlanul nagy tudással s bőséges tapasztalattal rendelkezik és mindazonáltal mégse került el a Stein Lőrinc sorsát.

Ezek azonban kivételek s nyugodt lélekkel el-mondhatjuk, hogy sokalta több az olyan ember, ki belekontárkodik a közdologba, holott a maga ügyeihez sem ért valami sokat.

Mi magyarok azonban már születésünknél fogva politikuskok vagyunk és azok is maradunk körömszakad-tig. Ez jó is, rossz is. Aligha tévedek mindazonáltal, ha akkép vélekedem, hogy több benne a jó. Mert ahol ilyen politikai viselkedés nincs, ott nincs éber közsz-lelem sem s ahol ez hiányzik, ott hiba van sok másnak is, amire még egyöntetűen országban is szükség van, nem ilyenben mint a miénk, mely több külön alakozó rétegből áll s melyet — nevezük a gyereket a maga nevével — csupán a magyarság éber politikai érzülete ment meg a széjjelzűlléstől.

Csak hogy ezen „éber politikai érzület“, ugy látszik, inkább a pillanatnyi veszedelmek elfojtásában áll helyet és sokalta vérmesebb, semhogy csendes, lassu, alapos

A „BÁCSKA“ tárcája.

Íjfonti versesközl.

*Hídeg a világ kint; szállong a hópihe.
Elűztem s nem számom én a sietőket:
Volt idő, hogy én is úgy láttam-futottam,
A bennülők akkor velem se törődtek.*

*Hídeg a világ kint; maradjunk mi itt benn.
Boldog aki élvez és szemét behúnyva
Térszi meg futását, meg se nézve mennyi
Törissel, bogáncsesal van beszegre útja.*

*Láska kit megérez! — Új ölembe szentem,
Hajtsd ide vállamra csitri fejecskédet.
Igy ni. — Hol is hagytuk? Mit mondtam az előbb?
Az ám, emlékszem már: hídeg kint az élet.*

*Kigyúlnak a lámpák. Ilyen késő van már?
Azt gondolom, hogy csak az imént volt reggel.
Oh, hogy fut az idő!... Mi lesz, te kis tolvaj?
Meg ne nézd az óram. Meg ne mutasd! Tedd el!*

*Mindegy. Irigy percek! Egy-egy memento mind.
Ha szemünk behúnyjuk, fülünkbe süjtök:
Nincs segítség, nincsen; lesz idő, mikor majd
Viruló tavasz is tel lesz tizedtök.*

Révész Ernő.

HOGYAN SZEDTE RÁ A CIGÁNY AZ ÖREG JUHÁSZT?

Irta: Del Toró.

A puszták rózsája: a csárdásné, a puszták királya: a betyár. Hát az öreg juhász? Az öreg juhász a puszták

rózsájának a birmondója, a puszták királyának meg a számadója.

Hírül viszi a csárdásnének rendesen, hogy mit üzent a király és hogy mikor állit be az „udvarával“, a királynak meg beszámol a szomszédos puszták „territoriumáról“. Mert az a földolog, hogy mindig tiszta legyen az „állapot“.

És az öreg juhász ebben a „titkári“ minőségben olyan jártasságot tanusít, hogy szinte bámulandó. A betyár legényt, ha gyalog jön, a járásáról, ha lovon vágat, a ló dobogásáról és ha kocsin hajt, a kocsi zörgéséről már messziről megismeri; de ép ugy megismeri az idegent is. Amannak hűségese utbaigazitással szolgál, emeivel szemben meg ravasz és tartózkodó. A ravaszság és hűség két legjellemzőbb tulajdona és mind-egyiket a maga helyén okosan tudja használni.

Rengeteg biradalmában annyira otthonos, hogy nincs az az emberfia, aki őt itt valamire rá bírja szedni, vagy meg tudná csalni. Majdnem csalahatlan, mint maga a nagy természet, melynek ő a gyermeke.

Ismerem egy öreg juhászt az alföldön. Csak János bácsinak hívtuk. Sokszor kijártunk hozzá birkatejet inni, amivel ő igen nagyra volt. Ilyenkor leheverésztett egy hatalmas fa árnyába, maga köré gyűjtött bennünket, urfiakat, és mesélt, beszélt jó kedvében a pusztai élet szépségeiről oly vonzóan, oly édesen, mint a méz.

Órákon keresztül is elhallgattuk az öreg meséjét a tikkasztó hőségben és szinte nehezünkre esett tőle elválni. Mindig jökevdü volt és mosolygott, mint a nyári alma.

Nagy sorának kellett tehát annak lenni, hogy valaki meggaragitsa. Mert tudott azért haragudni is. Egyszer ismét felkerestük őt délibabos hazájában, de ekkor nagyon komor, szinte haragos volt.

Nyájas arcáról eltűntek a mosoly kellemes vonásai és öszbecsavarodott fejét egészen behuzta a két vállá közé. Ott állt egy lombos nyárfa alatt és eltűnődött az ezüstszínű rezgő levelek játékán.

— Mi baj van János bácsi? — kérdém az öregőt.

— Bajnak ugyan nem baj, csak boszankodás, — felelé az öreg, azután megint elhallgatott és bánatos

szemeit a kék ég felé bámészkodó kutágsra vetette, hová a kis gulyás a nyáját itatásra terelte össze.

Láttam, hogy az öreg lelkét nyomja valami, hát én is elhallgattam. A nap forrón tűzött le a csillogó homok szemekre és siri csend uralkodott az egész tájon. Csak a kutyám nyikorgása, mint valami haldokló sóvár panasza, reptül néha felénk, midőn egy kis szellő szár-nyaira kapta.

Nagyon kíváncsivá tett az öreg. Nem állhattam meg, hogy a néma csendet meg ne törjem. Így okos-kodtam hát, hogy az öreg szóra birjam:

— Hát azután János bácsi nem mesélné el a boszankodásának az okát?

— Ha meghallgatják, elmondom . . .

Letelepedtünk mi is vele együtt az árnyékba, az öreg nagyot igazított kárikákba szedett hosszú bajuszán és így kezdé a szót: Öreg vagyok, öregebb, mint ez a nyárfa, mert annak a magját még én tültem el. Sokat próbáltam, sok zivatart kiálltam, sokat áztam faradtam itt az Isten szabad ege alatt, de egész életemben csak egyetlen-egyszer tréfálhattam meg a „kisebik gulyás“. Más soha! Mástól el sem türtem volna, de tőle ezt nem vettem rossz néven, mert jó tréfa volt és láttam belőle, hogy a gyerek az én nevelésem. Hanem, hogy ugy rá „fanyalintott“ volna valaki itt a magam „territoriumán“ mint a hogy tegnap rászedett a Gyurka cigány, az még nem történt meg velem a hosszú életben.

Ez boszantja nagyon a lelkemet.

— Hát nem hallanánk előbb János bá' azt a „nagy esetet“, hogy hogyan tréfálta meg egyszer a kisebbik gulyás? — vágtam az öreg szavai közé.

— Eppen abhoz akarok fogni én is.

. . . Egy forró nyári délután beülttem a két nagyobbik gulyást a messze városba egyet-mást vásárolni, mert fogytán voltunk már az elemőzsianak. A nap nagyon tűzött, hát leheveredtem az árnyékba; tudtam, hogy vihar közeledik. Ezt megérezte a számaram is, mert nagyokat nyertett és hegyezte szörnyen a füleit.

Olyan vihar kerekedett egy jó óra multán, hogy az „óperenciás tengert“ is fölforgatta. A zápor pataként

működéssel gátját lenne képes vetni ama „pillanatnyi veszedelmek“ keletkezésének. Hiába! Keleti faj vagyunk: szalmalánggal égünk s nem tudunk paraszat tartani.

Azután — s ezuttal e felül próbálók pár szót ejteni — szeretünk önmagunknak oppozíciót csinálni. Nem tudom, mennyi igaz belőle, amit az öreg Pulszky mondott, hogy a Wahrmann koponyája volt legtipikusabb alakulása a magyar faj agyának: én részéről a Szilágyi Dezső fejében látom a legpraegnansabb kifejezést a magyar jellegnek, föltéve, hogy igaz az a sokat hangzatos szöveg, hogy az unalomig elcsépezt szöveg, hogy ez az államférfi a saját elméleti magzatait is fölfalja s egyszer, a többi közt, mikor valami javaslatát hálványtvetették meg a szakülésben s a prozociót általános javallással fogadták: ő — állítólag — epésen tudakolta a jelenvoltakat!

— Nos, senki se vállalkozik rá, hogy kistűsse, mikép a javaslatom fikarcot sem ér? Senki? Hát vállalkozom én!

S tön amikép beszéle.

Öszintén szólva én ezt a józú kohlományt csak allegóriának vagyok hajlandó elfogadni s — mellesleg megjegyezve — igazán nem értem, mit akarnak ettől a Szilágyitól, aki biztosabb kézzel igazgatja igazságszolgáltatásunkat, mint bármelyik — különben tiszteltre érdemes — előzője, aki aránylag rövid miniszterkedése alatt sok megbecsülendő munkát végzett s olyan alapot rakott le, hogy méltó bizodalommal várhatjuk a további építést. Nem értem különösen a jogásznép türelmetlenkedését, mint a melynek ex offo tudnia kell, hogy épp a kodifikáció az a tere az államigazgatásnak, melyen a márol-holnapra való tákolás milyen veszedelmes s melyen a nyomról-nyomra való haladás elengedhetetlenebb, mint bárhol egyébutt. Aligha van egyéb magyarázat, mint az örökös ellenzéki viselkedésben. Országgyűlési pártjaink közül különösen a nemzeti párt az, melynek ezt legalaposabban szemére lehet lobbantani.

Nyilvánvaló példája volt ennek a közigazgatási javaslatnál szemben való viselkedése. Az ellenzék örökösen jajgatott, hogy így rossz a közigazgatás (igaza is van neki); de mikor a kormány hozzájárult, hogy a rosszat alapostul megjavítsa, akkor megtagadták tőle az eszközöket, megtagadták oly módon, mely a parlamentáris must magat is fenyegetheti.

Nem akarok hosszasan beszélni a szilkségbeli polgári házasság törvényjavaslatáról, melynek egyenmelyikük azon ürügy alatt opponált, hogy nem kell — mivel kevés; jobb a semmi.

Nem nagy erőmegfeszítésbe kerül mindezen dolgoktól elvitelni a logikát; azt gondolom azonban, hogy nincs bennük még jóhiszeműség sem.

Kérem alávan azt mondja máskor az ellenzék, hogy a kormány elfogadta az ő álláspontjukat, hát köszönjön le.

Ez nem rossz. El is tekintve attól, hogy amaz „álláspont“ az ellenzék következetesen elfelejtette a szabadalmat kieszközölni, eltekintve attól is, hogy itt korántsem lehet hivatkozni a „qui prior tempore, potior jure“ elvére, sőt eltekintve még attól is, hogy voltaképp kérdéses marad, vajjon az ellenzéki „álláspont“ nélkül nem határozta volna-e magát a kormány a viszonyok követelményeire képest ugyanazon álláspontra való helyezkedésre: hát hiszen nemcsak a tisztét végzi az ellenzék, mikor ellenőrködve, nyesegetve, javasolva ő is hozzájárul a közös cél megvalósításához, a közügy előbbre való viteléhez? Hiszen több szem többet lát és csalatkozhatatlanul egyikünk se születik. És vajjon nem ebből a szempontból mondotta — gondolom Angolországban — nem tudom melyik kormányférfi: „Ha nem volna ellenzékünk, nekünk magunknak kellene teremtenünk ellenzékét.“

Vagy nem esik az méltóbb, akarom mondani: nem esik egyedül az méltó elbírálás, rosszálás alá, midőn az ellenzék hónapokig nyafog bü érdekében vagy bá érdekében s mikor a kormány előáll a javaslattal: Igenis szükségünk van immár, elérkezett immár az ideje, hogy bü legyen vagy bá legyen — ha akkor az ellenzék az ócska adoma szerint abajgat: Nem köll; azt se akarom amit magam akarok! S úgy tészen, mint az

egyszeri vásótt fiu, sirt a cukros dobozért s ritt tovább akkor is, mikor az édes mamája odaadta neki.

— De hát mit akarsz, fiam?

— Sirni akarok!

Avagy kicsoda nagy eltévelyedése az az észjárásnak, sőt éppen elvadulása az a politikai erkölcsnek, mikor az ellenzék sem azt nem mondhatja a jelentőséges dolgokban — mivel a részletekre mindig lehet kisebb nagyobb véleményeltérés; de akár zöld a bajtóra, akár kék a bajtóra: a fő mégis csak a köpönyeg marad — mondom, ha az ellenzék azt nem vitatja, hogy „jobbhan fogom csinálni“, sőt még azt sem erősíti, hogy „másképp fogom csinálni“, hanem csupa merő személyes indító okból azt hajtogatja: én akarom csinálni, hát eredi onnét csak azért, hogy illessek a helyedbe!

Hiszen nekünk, apró emberkének csakugyan mindegy lehet, kinek hiják azt az urat, aki a törvény végrehajtásával meg van bízva: a fő dolog, hogy jó legyen a törvény és hogy jól legyen végrehajtva. Hanem éppen ez okért nem szabad akadékoskodni, hogy a törvényt Péter tisse nyélbe és kardoskodni, hogy Pál mivelje ugyanezt és nem szabad azoknak a sekerét töltni, akik személyes motívumokból elszalajtatják velünk a mai verebet a holnap — verebért.

Ejnye, no lám nézze meg az ember, hogy belemelegedett a politikába: pedig „politisch Lied, garstig Lied.“ Fogadom, tisztelt szerkesztő ur, hogy majd jövőre szelidebb stilyakorlatot küldök, ha be nem szárad a ténta a nyáron a kalamáriomba. Avagy tán majd csak tessék ugyanezt jövőre is kiadni, aktuális lesz — szentül tudom — és ugysem emlékszik már akkorára reá senki.

Révész Ernő.

Ujdonságok.

A főispán elismerése. Kállay Albert főispán beható vizsgálat alá vette Szabadka város tisztviselői jelentéseit és munkálkodását. Minden tekintetben rendet és pontosságot tapasztalt, a miért ki is fejezte a tisztviselőknak az elismerését.

Uj ügyvéd O-Becsén. A szombathelyi ügyvédi kamara közli, hogy Horváth Béla, sárvári ügyvéd, a kamara területéről O-Becsére (a szabadkai ügyvédi kamara területére) költözött.

Közyülés. A Gazdasági Egyesület igazgató választmánya f. hó 15-én délután 3 órakor az alispán hivatalos helyiségében ülést tart, melyre az igazgató választmány tagjai tisztelettel meghívottak. Kelt Zomborban, 1893. évi január hó 11-én. Schmansz Endre elnök. — Tárgyak: 1. A közyülés tárgyait előkészítése. — A közyülés napjának kitűzése. — Szakosztályok kiegészítése. — Folyó ügyek. — Indítványok.

Közyülés. A zombori magyar olvasókör által 1893. évi január hó 22-én délelőtt 11 órakor tartandó közyülésre az olvasókör tagjai hazafias üdvözléssel meghívottak. Tárgyak: 1. A zárszámadások megvizsgálására kiküldött számvizsgáló bizottság jelentésének tárgyalása. 2. Az egyetl tisztviselői és választmányának megválasztása. 3. Kölesönkötvények kisorsolása. Zomborban, 1893. január 12-én. Sándor Béla, köri elnök.

Bírószí végrehajtói vizsgát tettek folyó hó 10-én a zombori kir. törvényszék vizsgáló bizottsága előtt Maison József, Verner Ferenc és Tomasich Lukács apatini lakosok.

Ev. ref. isten-tisztelet. Hítfelkezeztünk tagjait értesítjük, hogy helybeli ev. ref. gyülekezetünk a szokott ímahelyiségben folyó évi január 15-én urvaesora osztatással öszekötött isten-tiszteletet fog tartani. Kozma László, e. gondnok.

A zombori fogyasztási egyet mint szövetkezet üzleti raktára f. hó 14-én, azaz szombaton délután a raktáros szabadságotólása miatt zárva leendő. Miről a t. tagtárs urakat azon kérelemmel értesitem, sziveskedjenek beavárlásaikat úgy intézni, hogy jelzeit időben a raktár igénybevitelét mellőzhessék. Ribiczey Ádám, igazgató.

Névváltoztatás. Bubonyik Lajos bajai építélfakereskedő és kiskoru Lajos fia vezetéknévüket belügyminiszeri engedéllyel „Bubonyi“-ra változtatták.

ömlött uton-utfélen. A két gulyás gyereket is beszorította a városba. Nem jöhettek hamarosan vissza.

Nagyon untam az időt, odaszólok hát az éghibórn elmultával a kisebbik gulyához, hogy játszunk „vásárosdit“. Gondoltam, hogy ez a játék a gyerekeknek is kedves lesz, meg az unalmat is megöli.

Hát játsztunk.

Letértettem a szűrőmet és ráraktam a csizmámat, kalapomat, tarisznyámat, bieskámát, meg a „kis mándliát“, azután magam is melléjük feküdtem és megkezdődött a vásár.

A kisebbik gulyás egyszer megkerült, azután megállt a portékám előtt. Megforgatta a bieskámát és így szólt:

— Hogy ez a kis jószág?

— Egy sein forint.

— Az drága. Husz krajcárt adok érte.

— Nem adom!

Ezzel tovább ment, megint megkerült és megállt a mándliam előtt.

— Hát ennek a „kis mándliának“ mi volna az ára?

— Fiam, az kemény öt forint.

— Hármat adok érte, az elég.

— Nem adhatom.

Ezzel megint tovább ment, kétszer háromszor megkerült, de nem állt meg többet a portékám előtt. Haraudott, hogy nem birt tölem semmit venni. Negyedszer is megkerült és ez alatt egy nagyot vágott a jubászbottal a hátamra, gondolom azért, a miért hogy nem adtam el neki semmit. Szinte fölszisszentem belé. Mire megfordultam, már ott állt előttem, a botra támaszkodva.

— Pista, te! osztán mért ütöttél meg? — kérdém tőle, egy kis boszusággal.

— Én nem! — felelte röviden.

— Hát ki?

— Tudja Isten, ki ütötte meg kendet ebben a nagy vásárban? — adta meg a gyerek az okos választ.

Mondom, nem haragudtam meg érte, mert jó tréfa volt és látam belőle, hogy az alma nem esik messze a fájától. Hanem a mi tegnap történt velem, az már megharagított.

Itt, ezen a helyen, a hol most vagyunk, ütöttük

föl a bográcsot; olyan gulyás hus volt benne, hogy Kossuth Lajos öszentsége is, a kit különben a felségés ur Isten áldjon meg, megszopta volna az ujjait utána. A leve olyan volt a finom szegedi paprikától, mint a vér, a zsírja meg úgy tündöklött, mint az égen a „fias tyúk“.

Eppen kanalazni akartunk, midőn elénk vetődött a Gyurka cigány és megállt a bogrács előtt. Tízsz, fekete szemű majdnem belemerültek a bográcsba. Úgy megesodálta a paprikát, mint a gyerek szívárványt!

— No, mi újság, moré? — szóltam hozzá.

— Sémmit se.

— Hát osztán?

— Hát osztán, há ebből a zsiros kicsodába muszáj énni, mingyá kiterne a frás, — gunyolódott a moré.

Gondoltam magamban, hogy megréfalom most a cigányt; így szóltam hát a gyerekekhez: Pista, Jancsi, ketten fogjátok le, te meg Andris „szuszakold“ bele a gulyást.

A jó fiuk nekiálltak és tartották a morét, Andris meg tömte belé a paprikát. Úgy szaladt le a bendőjébe a zsiros edel, mint a bögöbe a huszas. Egyszerre csak fölördit az éhes cigány és azt mondja: Csak egy tárcson, kettő még susakójon!

Ekkor gyűtem rá, hogy megcsalt, mert csak azért szabadkozott olyan nagyon az előbb, hogy hamarabb enni kapjon a farkas.

A gyerekek elengedték, a cigány elment.

En nem szóltam semmit, hanem nagyot ütöttem az öklömmel a homlokomra és csak boszankodtam és boszankodom még most is azon, hogy hát hogy tudtam magamat ily csufosan rászedni egy cigánytól, mikor még a puszták királya, a híres Bandi betyár is megbajlik előttem.

En beletekintek a napba, tudok olvasni a csillagokból, ismerem a természet játékát és beszélék a betyárok nyelvén, de azt, hogy mi lakozik egy rongyos cigány róka szívében, nem tudtam a szeméből kiolvasni.

Talán még egyszer a kezem közé kerül... most pedig adjon Isten csés' jó napot az urfiának is!

Farsangi dal- és táncestély. A zombori iparos dalárda f. évi február hó 1-én (szerdán) a „Vadásztrtr“ szálloda helyiségében saját pénztára javára zártkörű dal- és táncestélyt rendez. Műsor: 1. Dalszabadság férfiak Marschner H. től, előadja a dalárda. 2. Egy ideges ember, víg monolog Gabányitól, előadja Gruda Pál ur. 3. Erdei rózsa Werner H. től, előadja a dalárda 8 tagja. 4. Serenade kettős dal, előadja Bussa Tivadár és Szigethi István urak. 5. Esti dal, férfiak Abt F. től, előadja a dalárda. 6. A négy lengyel zsidó, Neumann Emiltől, előadja Pinkelesz (Haasz Gyula), Jetelesz (Mráz István), Izák Scholem (Herczenberger Ferenc) és Mózes Hersch (Gruda Pál). 7. Könyv és mosoly, magyar népdalok, férfiak Szentirmaytól, előadja a dalárda. — Beléptidij személyenként 1 frt. Családjegy 3 személyre 2 frt 50 kr. Karzat 1 frt. Belépőjegyek Kollár József ur könyvkereskedésében és Mayer és Thum urak fűszerkereskedésében előre is válthatók. Felülízetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A kik tévedésből netalan meghívót nem kapnának s arra igényt tartanak, sziveskedjenek Eibach István elnök urhoz, vagy Szigethy István urhoz fordulni. Kezdeté esti 8 órakor.

Esküvő. Riebel Károly helybeli m. kir. adótsz, tartalékos cs. és kir. hadnagy, e hó 14-én, szombaton délután fél 4 órakor vezeti oltárhoz Reichert Ilonka kisaszonny.

Közyülés. A zombori népkörnek folyó 1893. évi január hó 15-én, vasárnap, délelőtti 10 órakor az egyetl helyiségében tartandó rendes közyülésére az egyetl tagjai hazafias üdvözléssel meghívottak. Tárgysorozat: 1. Elnöki jelentés az egyetl előző évi állapotról. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése az előző évi számadások felülvizsgálásának eredményéről. 3. Az évi költségvetés megállapítása. 4. A folyó évi számadásoknak az év végén leendő felülvizsgálására számvizsgáló bizottság és a jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldendő bizottság választása. 5. Az előző évi választmány és tisztviselő lemondása és felmentése. 6. Uj tisztviselők és választmányi tagok választása. — Zimmermann Gyula, alelnök.

Kaszinói közyülés. A hódsági polgári kaszinó f. hó 8-án tartotta tisztújító közyülését, melyen az egyetl tagok igen nagy számban jelentek meg. Trischler Xav. Ferenc ur évi jelentését nagy tetszéssel vették tudomásul. A felmentési megadása után, Willmann Mátyas, választási elnök és Napper Ferenc v. jegyző urak megtartották a tisztújítást, mely a következőképp folyt le: Trischler Xav. Ferenc ur nagy lelkesedéssel kiáltott ki új öboly egyetl elnöknek. Alelnöknek: Ertl Ferenc. Jegyző: ifj. Schwerer Jakab. Ügyvéd: Kármán Sándor. Pénztárnok: Jakobovits Ádám. Könyvtárnok: Hausz Keresztély. Választmányi tagok: Fogl Mihály, dr. Liely József, Szendy István, Rausch Ede, Beck József, Mergl Vendel, Beck Ferenc, Nopper Ferenc, Lescheditzky Lőrinc, Hausz István, Milla Menyhért és Brandecker István. Számvizsgáló bizottság: Schwerer Mihály, Liely István, Willmann Mátyas. Könyvtári bizottság: Schumacher Jakab, Wenk Benedek, Müller Mihály, Korény Béla, Schneider Ferenc, Reh Janos. Jegyzőkönyv hitelesítő: Basler József és Heitzmann Janos.

A tartalékos tisztek. Évről évre hosszabb és hosszabb névsort hoznak a lapok ugy karácsony táján azokról, a kik az újesztendőre megkapják a kardbajtót. A híressé vált 25. §-nak — hiába — csak megvan az a jó oldala, hogy önkénteseink nem töltik el hiába azt az egy esztendő, a melyen át uniformisban szolgálják a királyt, meg a hazát. A honvédelmi miniszter most is érdekes adatokat mutatott be a képviselőháznak az utóbbi katonai évek eredményéről. E szerint: a mult évben szolgált és vizsgálattevésre hivatott volt a közös hadseregnek 1082 magyar és horvát honosági önkéntes, ezek közül a vizsgát sikerrel letette 900, visszavetett 152, betegség miatt nem vizsgázott 15, önként visszalépett 14 s egy törvénytől való eltiltés folytán nem tett vizsgát. Az elbukottak közül az elméleti oktatásban a második évben résztvevésre feljogosított 116. A második évben szolgáló 117 egyen közül vizsgára jelentkezett 96, a vizsgát sikerrel letette 67, megbukott 29. — A honvédségnek önkéntesi tiszt vizsgára hivatott volt 233, ezek közül letette a vizsgát 210, visszavetett 8, betegség miatt nem vizsgázott 8, önként visszalépett 5. A megbukottak közül az elméleti oktatásban a második évben is részt vehetésre feljogosított 4. A második évben szolgáló 5 egyen közül vizsgára jelentkezett egy, a ki sikerrel le is tette a vizsgát.

Baross-emlékűnnp Ó-Kanizsán. Az ókanizsai ipartestület 1893. évi január hó 15-én az ottani nagyvendéglő dísztermében táncestélyvel egybekötött Baross-ünnepélyt rendez. Belépti díj: Körszék 160 fillér (80 kr), zartszék: 120 fillér (60 kr), földszinti ülőhely: 80 fillér (40 kr). A tiszta jövedelem Baross szobrára és az ipartestületi segélypénztár alapjára fordítatik. Műsor: 1. Magyar népdalok. Enekl: Lipták Sándorné urnő. 2. A munka miniszteréről és a munkáról. Előadja: Kulinyi Zsigmond, a szegedi kereskedelmi és iparkamara I. titkára. 3. Monolog. Előadja: Herz Ede ur. 4. Baross halálára. Radótól. Szavalja: Gajó István ur. 5. Egyveleg. Enekl: Lipták Sándorné urnő.

Keresik a hadköteleseket. Egy néhány légenyembert keresnek, azokat, a kiknek a sorozó bizottság elé kellene állniok a folyó évben, de nem tudni hol tartózkodnak. A titeli járásból a főszolgabíró a következő névsort teszi közzé: Adamecz Márk, Bagsó Mihály, Csuresits Vuica, Droszlovac Vljakó, Joan Pável, Korella István, Kovács Pál, Kvalik Márk, Baics Illés, Simony István, Vinkov Mihály, Bajszky Lázár, Magdics, Lázár, Novák Sándor, Novkov Milan, Theodorovits Szava, Barsó Szaniszló, Beretics Antal, Benyis Pál, Dimitrov Tima, Haasz Ferenc, Jurcsa István, Kurtyán Alexander. — A zentai sorozó járásból a következőket keresik: Kumbuja István, Helfrich János, Fazekas Vince, Kolompár György, Nagy Imre, Nedelykovits Dimitrie, Pataki András, Garai Antal, Lala Károly, Polyakovics Mátyas.

Bajusza, szakála növésben van. A bajai kir. járásbírószék kerestet egy hajóslegényt, akiről ismeretelőlképen azt mondja a hivatalos személyleírás, hogy a bajusza, meg a szakála növésben van. Ifj. Horváth Mihálynak hijják s lopás büntetével van vádolva a különben csak 20 éves legény. Kéri a bajai járásbírószék, hogy adják át a legközelebbi kir. ügyésznek, ha elfogják a deliquentst.

Mell

Ötvenhét

neveztek el, hogy szerző úgy hívja a naptár. Hát hiszen zésben. Mert ha a bátran mondhatjuk életre szólóknak a zurnaliszta és a csinálta meg ezt a városi lapok a k Gabányi Arpadról mindenki, hogy ha Van nekünk egy Gárdonyi Géza. rajzol, fest, heged gothoz, novellát, v ügyesen, nevette azonban csak ma okos kollegának ez rövid idő alatt nyi. Ez új öszállítást teszi az egy éves életre való naptár 1-től 1950. decemb használatba. A be szempillantással a A névnapok, ünne foglalkozások st. eddigi naptárakban vörös nyomással, meg szokta a közönes kalendáriumban német, francia, a csupán 1 korona le

Közyülés

tartotta meg közyület számmal jelen a tisztújítás is kövnyer Ferenc, alelnök Henrik, I-ső jegyzőnek Blaha Alajos. mányi tagokká We terவர் György, Jusits Lajos, Ben Juhász Jenő, Haagybért, Becherer Lör lasztattak meg. Osz a község körül szelag nagy lelkesedé tott meg.

A zentai pl

Zentán a szöszéklőlen. Azt írja a H vasárnap a szöszéklő legötétebb színben mondotta, hogy a p el fogják zavarni te több ezer aláírást gy lesi képviselő, hogy

Öngyilkoss

nem ritka eset, hogy búsulásnak, kivált a falujában, vagy akár „megfújták a trombita élet am az a katonai másikus valamelyes ellen fordítja a „mü ellenség ellen szokot. No és a jó honatyok vajjon a nemzetnek ságából hány szabály hüvelyből. A napok bemutatja a képviselati évben, milyen k hadserg magyarorsz öngyilkossági eset es ségnél pedig 37 öng

Allami kö

veléltügyi miniszter sorsu felkészeknek kamat nélkül 102 r teleztséggel, hogy 3 s méhesaladokat bes 31 től kezdve kell S lesztetni. Folyamodva terhez cimezve, lelő méhészeti felügyelő pedig a tanfelügye gátórnok pedig szacsk Grand Miklóshoz

Névmagyar

illetőségű szegedi „Pajor“-ra kért átvá engedte.

Vár

Pótvalasztás

mestere részéről ez városi törvényhatóság leendő újbóli választottság 1892. évi 312 hó 15-ik napja tttéte miszerint egy bizottsá ben s egy bizottsági választani. Választá kertületre nézve dr. kertületre nézve dr. kökült az előbbi kertület ban Zsuffa Vince reu pedig a Cservenkában a Bánátnban a „Két fö löltetnek ki.

Művésze

Első teljes egy lépéssel ismét kö

Melléklet a „Bácska“ 4-ik számához.

Ötvenhét esztendőre szóló naptár. Ugy neveztek el, hogy: „generál kalendárium“, maga a szerző úgy hívja a munkáját, hogy: „Egész életre való naptár.“ Hát hiszen van is valami mind a két elnevezésben. Mert ha a naptár 57 esztendőre szól, akkor már bátran mondhatjuk azt „generál“-nak is, meg „egész életre szólónak“ is. Gárdonyi Géza, a kiválóan szellemes zornalísta és lapunknak is kedves tollu tárcaírója, csinálta meg ezt a kalendáriumot s erre nézve a „Fővárosi lapok“ a következő ismertetést írja: Eddig csak Gabányi Árpádról, a nemzeti színház tagjáról tudta mindenki, hogy hatféle dologgal is foglalkozik egy nap. Van nekünk egy szeretetreméltó újságíró kollégánk, Gárdonyi Géza. Azt már eddig is tudtuk róla, hogy rajzol, fest, hegedül, harmonikál, orgonázik, ért a fagotához, novellát, verset, regényt, szindarabot ír csinosan, ügyesen, neveltető humorral, sok invenciával, — azt azonban csak ma tudtuk meg, hogy ez a mi leleményes, okos kollégánk egy furfangos naptárt állított össze, mely rövid idő alatt nyilván nagy elterjedésnek fog örvedeni. Ez új összeállítás szerint készült naptár fölöslegessé teszi az egy éves időszaki kalendáriumokat. Címe: Egész életre való naptár lesz s az első kiadása 1894. január 1-től 1950. december 31-éig, vagyis ötvenhét esztendőig használható. A beosztás annyira egyszerű, hogy egy szempillantással tájékozhatja benne magát mindenki. A névnapok, ünnepek, napkelte, napnyugtá, nap és holdfogyatkozások stb. épp úgy benne lesznek, mint az eddigi naptárakban és pedig a vasárnapok és ünnepek vörös nyomással, mivelhogy ezt az eddigi naptárakban megszokta a közönség. Ez a kétségtelül rendkívül érdekes kalendárium ez év tavaszán megjelenik magyar, német, francia, angol stb. nyelvű kiadásokban. Ára csupán 1 korona lesz.

Közgyűlés. A „hódsági népkör“ f. hó 8-án tartotta meg közgyűlését, melyen a tagok szokatlan nagy számmal jelentek meg. E közgyűlésen ejtetett meg a tisztújítás is következő eredményel: Elnökké Neymayer Ferenc, alelnökké Haagh István, pénztárossá Wolf Henrik, I-ő jegyzővé ifj. Trischler József, II-od jegyzőnek Blaha Alajos, ügyészé dr. Szabó József, választmányi tagokká Werner Antal, Schulhausz Mátyas, Butterwalter György, ifj. Mandl István, Knebl András, Jusits Lajos, Benderek Ferenc, Schumacher Jakab, Juhász Jenő, Haagh Jakab, számvizsgálókká Milla Menyhért, Becherer Lőrinc, Geszler Márton egyhangulag választották meg. Oszttermayer József t. kanonok plébános a község körül szerzett érdemei elismerésül egyhangulag nagy lelkesedéssel az egyetel dísztagjául választották meg.

Azentál plébános és a polgári házasság. Zentán a szószékről is nyilatkoznak a polgári házasság ellen. Azt írja a „B. H.“, hogy Appel Ede apátplébános vasárnap a szószékről beszédet intézett a hívekhez, a legsötétebb színen festette a jövőt, a többi között azt mondotta, hogy a polgári házasság behozatalával a férjek el fogják zavarni feleségüket. Az asszonyok sirtak. Már több ezer aláírást gyűjtöttek és főlhívják az országgyűlési képviselőt, hogy a polgári házasság ellen szavazzon.

Öngyilkosságok a katonáknál. Bizony nem ritka eset, hogy a jó hadiak neki adják fejüket a búslásnak, kivált a kinek meleg otthona volt csendes falujában, vagy aki a szívet szakította ketté, a mikor „megfújták a trombitát.“ Meg aztán nem is olyan könnyű élet ám az a katona élet! Nem esoda hát, ha egyikük-másikuk valamelyes elkiseredett pillanatában a szíve ellen fordítja a „mündungot“, amit különben a papiros ellenség ellen szokott használni, a mikor célba lönek. No és a jó honatyák kíváncsiak voltak odafönn, hogy vajjon a nemzetnek a királyt és a hazát szolgáló fiatalokból hány szabadítja ki a lelkét önkézevel a porhüvelyéből. A napokban aztán a honvédelmi miniszter bemutatja a képviselőháznak, hogy az 1891/2-ik szolgálati évben, milyen képet adtak az adatok erre nézve. A hadsereg magyarországi ezredeiben ezen év alatt 172 öngyilkossági eset és 48 öngyilkossági kísérlet, a honvédségnél pedig 37 öngyilkossági eset fordult elő.

Állami kölcsön méhészeknek. A földmivélelgyi miniszter méhészek berendezésére szegényebb sorsu lelkészeknek, tanítóknak, erdő- és gátöröknek kamat nélkül 102 frt 5 krnyi kölcsönt ad azzal a kötelezettséggel, hogy abból méhészbát tartoznak építeni s méhészalodákat beszerezni. A kölcsönt 1896. október 31-től kezdve kell 8 év alatt egyenlő részletekben törleszteni. Folyamodványokat a földmivélelgyi miniszterhez címezve, lelkészeknek közvetlenül Grand Miklós méhészeti felügyelőhöz Bázásra kell küldeni, tanítóknak pedig a tanfelügyelőség, erdőöröknek erdőfönökségük, gátöröknek pedig szakaszmérnökségük útján kell ugyan csak Grand Miklóshoz benyújtani e hó 15-éig.

Névmagyarosítás. Pollák Sándor ó-morovicai illetőségű szegedi lakos kereskedő vezetéknevének „Pajor“-ra kért átváltoztatását a belügyminiszter megengedte.

Városi ügyek.

Pótválasztás. Zombor sz. kir. város polgármestere részéről ezenel közhírré tették, miszerint a városi törvényhatósági bizottság két tagjának 6 évre leendő újbóli választására a városi törvényhatósági bizottság 1892. évi 312. sz. határozatával folyó évi január hó 15-ik napja tüzett ki. Egyben köztudomásra adatik, miszerint egy bizottsági tag a cservenkai választókertületben s egy bizottsági tag a bánáti választókertületben fog választatni. Választási elnökül a cservenkai választókertületre nézve dr. Krónits István, a bánáti választókertületre nézve dr. Thurszky Zsigmond, helyettes elnökül az előbbi kertületben Bugarszky Miklós és az utóbbiban Zsuffa Vince rendeltettek ki, választási helyekül pedig a Cservenkában a Konyovits Simon féle kocsma, a Bánáiban a „Két fekete ló“-hoz címzett kocsma jelöltetnek ki.

Művészet és irodalom.

Első teljes enciklopédiánk befejezéséhez egy lépéssel ismét közelebb jutottunk. Az Athenaeum

Kézi Lexikonából ugyanis megjelent a 31. és 32. füzet, melyek már az S betűbe nyulnak s így újabb kezességet szolgáltatnak arra nézve, hogy 40 füzettel ezen jeles vállalat befejezést nyer, még pedig a kiszabott időre, mely f. é. április havára lett kitűzve. Akiknek ily tájékoztatóra, az ismeretek ilyen abécérendbe szorított vezérfonalára szíksége van, s a legműveltebbtől a legegyszerűbb emberig valamennyien érezzék e szíkséget — azok mindnyájan a Kézi Lexikon befejezését türelmetlenül várják, mert nincs nap, melyen egyik vagy másik kérdéssel felvilágosítást, adatot, tájékoztatást ne keressünk. — A két legutóbb megjelent füzet mellékletei is különös említést érdemelnek. A 31. füzeten megkaptuk hazánk négy történelmi térképét (egyik őseiük bejövetele korából, másik az Árpádhoz korából, a harmadik 1458-ból, a negyedik a török hódoltság idejéből.) Ugyanezen füzeten négy fekete táblán a világ legnevezetesebb szobrászati műveinek képeit látjuk, az újabbkorak közt megtaláljuk saját szobrászati remekműveinket is: a Petőfi-, Deákszobrot s az aradi Vértanúk szobrát jeles rajzokban. A 32. füzethez Magyarország hegy- és vízrajzi térképe feltűnően szép világos nyomásban, továbbá a Szobanövények két fekete képtáblája van mellékelve. — Hazafias kötelességet teljesítünk, midőn e kitűnő vállalatot összes olvasóink figyelmébe melegen ajánljuk. A Kézi Lexikon kapható minden könyvkereskedésben s a kiadónál (Athenaeum könyvkiadóhivatala, Budapest Ferenciek-tere 3.) Minden füzet ára 30 kr.

Ophelia.

(Hamlet. I. rta Shakespeare.)

Ez az a szegény Ophelia, akit a dán Hamlet szeretett. Gyönyörű szőke leánya volt, s kivált a beszédében volt valami varázs, amely már akkor megrezgettette a szívemet, mikor Wittenbergbe akartam utazni, s elmentem apjához, hogy tőle búcsút vegyek. Az öreg ur oly barátságos volt hozzám; ellátott az utra mind azokkal a jó tanácsokkal, melyeknek ő maga oly kevés hasznát vette. Aztán kiküldött Opheliának, hogy hozzon nekünk bort, hadd igyuk meg a bucsupoharat. Amint a kedves gyermek szerényen és kecsesen odahozta hozzám a tálcát s nagy fénylő szemét rávetette: zavaromban egy treset fogtam fel a tele pohár helyett. Mosolygott tévedésemem. Mosolya már akkor oly csodálatosan fénylő volt, már akkor bevonta ajkait az a mámorító zománc, mely bizonyosan a csók-tündérektől eredt, akik ott leselkedtek a szája szögletében.

Mikor Wittenbergből hazakerültem, s Ophelia mosolya megint felém ragyogott, mind elfeledtem attól a scholastika elméskedéseit, s fejtegetéseim csak e kedves kérdésekre irányultak: mit jelent az a mosoly? mit jelentenek azok a szavak, azok a titokzatos anepód füvölhangok? Honnan kapják mennyei sugaraikat azok a szemek? az égneke hasonmái e azok? vagy az ég is csak e szemek visszaverődő fényétől tündököl? összefüggésben van-e e mosoly a spherák néma zenéjével, vagy éppen földi kifejezése ez a legérzékföltöltött harmoniának? — Egy napon, mikor Helsingör várkertjében sétáltunk, gyengéden enyelegetve, csevegve, — szíveinkben a vágyak virágai fakadtak, ... soha sem felejttem el: mily koldus módra elültött a filemle éneke Opheliának tündört lehelő hangjaitól, — s mosolytalan tarka ábrázattal mily számalmasan bárgyu színen tüntek föl a virágok, ha úgy véletlenül összehasonlítottam őket Opheliának tündört mosolygó ajakával. Karsu természetével, mint maga az élő kedvesség, lebegett föl s alá mellettem.

Ah, az a gyároló emberek átka, hogy ha valami nagy méltatlanság esik rajtuk, rendszerint azon töltik ki bosszúságukat, a ki legbecesebb, legkedvesebb előtűnik. Lám a szegény Hamlet is először szétrombolta elméjét, azt a remek drágakövet, s színtelt elmezavarán át a valóságos örültség rettenetes örvényébe rohand, s Opheliáját, a szegény leánykát, gunyszavainak fulánk-jával gyötörte... Szegényke! Még csak az volt hátra, hogy kedvese patkányok tartsa magát s agyonszurja... Erre már neki is meg kellett tébolyodnia! Hanem Ophelia örültsége nem oly sötét, nem oly komor tepselődő, mint Hamleté, — inkább csak egy alakoskodik beteg feje körül édes dalokkal mintegy engesztelve... Lány hangja merő dalba olvad s virágok, csupa virágok szövédnék minden gondolatába. Dalol és korszort két s fölékesíti vele homlokát, s mosolyog az ő fénylő mosolyával... Szegény gyermek!...

Egy fűzfa hajlik a patak föl,

Mely szürke lombját visszatükrözi.

Ahoz vivő e észlelő fűzfért:

Csalán, kakukfű, torna, kosborát.

Ott egy lehajló ágra korszoruját

Függesztené, s a mint kapaszodik,

Egy gonosz ág letört; s ő maga is

Gyomékszerével a síró folyamba

Zuhant alá. Rubája szétterülve

Mint habléányt tartá fen egy korig;

Miközben régi nótákból danolt,

Mint ki nem is gyantítja ön baját;

Vagy oly teremtmény, ki a víz elem

Szűlötté és lakója. Csakhamar

Azokban ittas és nehéz ruhái

Dallam köréből levonák szegényt

Sáros halálba.*)

De minek is tovább beszélnek az a szomorú történetet! Mindnyájan ismeritek kora ifjúságok óta, s eleget sirtatok a dán Hamlet régi tragoediáján, ki a szegény Opheliát szerette, sokkal jobban szerette, mint ezer testvér az ő egyfűttes szeretetével szeretni képes volna, és a ki tébolyodott lön, mert megjelent neki atya szelleme, s mert a világ kifordult a sarkaiból, s ő gyengének érezte magát, hogy helyreigazítsa, s mivel a német Wittenbergben kitanult abból: hogyan kell hangos gondolkodás nélkül cselekedni, s mert választania kellett, hogy vagy megöri, vagy valami gyors tettet követ el, és mert egyáltalán — mint ember — magában hordta az örültségre való nagy bajlandóságot.

Ismerjük ezt a Hamletet, mint a hogy saját arcunkat ismerjük, melyet oly gyakran megpillantunk a tükörben, s a mely mégsem oly ismerős előttünk, mint hinnék. Mert ha találkozunk az utcán valakivel, a ki

*) Szász Károly fordítása.

hozzánk egészen hasonlít, ösztönszerűleg s titkos megdöbbenéssel meresztjük szemünket a meglepően ismerős arera, anélkül azonban, hogy rá emlékeznénk, hogy a mi saját arcvonásaink azok, a miket éppen megpillantottunk.

Heine után:

Trencsény Károly.

A katonazenekar hangversenye.

Nagy dolog is az, a mikor Zomborba katonazenekar jön! Hiszen eddig olyan ritkán volt alkalmunk hallgatni az ezredünk zenekarát. Most azonban — úgy látszik — évről évre ellátogat Budapestről mi hozzánk is a zene egy pár estére. A tavalyi látogatás is élénk emlékeztetést van még a város közönségének s az ideit is szívesen vette.

Az ifjúság táncmultságán lépett föl először a kar s másnap vagyis vasárnap este altisztú bálon játszott, hétfőn meg a „Vadászkürt“-ben zártkörű hangversenyt rendezett.

Ily népes hangversenyt hamarjában nem látott a város közönsége. Az emeleti nagyterem és a két melléke terem zsufolva volt közönséggel, még pedig az intelligens közönséggel. Élénk jele ez különben annak is, hogy a helyőrség tisztikara — közös hadseregbeli tiszték úgy mint a honvédtisztek — milyen jó barátságban él a város polgári elemével. Mert a hangversenyt ők rendezték együtt, az ő meghívásukra gyűlt egybe a közönség s az ő alkalmuk folytán mulatott reggelig.

Hiteles adatok szerint asztalok mellett összesen 369 személyült a koncert alatt; e mellett azonban sok, legalább is 50—60 ra tehető azoknak a száma, a kik nem juthattak helyhez, vagy rendezők lévén, nem is ülhetek asztalhoz, hanem itt ott álva hallgatták végig a zenét, úgy hogy a jelenlévők számát bátran becsülhetjük a 400 nál is nagyobbra.

A program a következő volt: 1. „Radetzky-Monument.“ Marsch von Joh. N. Král. 2. Overture zur Oper „Die beiden Husaren“ von Dopler. 3. „Seid umschlungen Millionen.“ Walzer von Joh. Strauss. 4. Vorspiel und Siciliana aus der Oper „Cavaleria-Rusticana“ von Mascagni. 5. „Pst! Herr Meier.“ Humor. Polka von Joh. N. Král. 6. „Corso.“ Poupourri von Joh. N. Král. 7. „Heimkehr der Truppen.“ Charakterstück von Eilenberg. 8. „Ung. Garde.“ Marsch von F. Faubach.

Ennek lejártsa után a nagytermet kiürítették s kezdődött a tánc. Az első négyest 66 pár táncolta.

Kedélyes és barátságos volt az est, a tiszték kifogástalan előékenységgel házigazdák voltak, a közönség feszületül mulatott a kedve szerint. Csak a vendéglős krétája ellen volt általános a panasz. Zomborban szokatlanul vastagon fogott most is, meg az ifjúság bálján is. No de a jó mulatság kedvéért szívesen feledek ezt is!

Mit akarnak a bírósági végrehajtók?

A bir. végrehajtók évek óta mozgalmat folytatnak, elégedetlenek a létező állapotokkal, helyzetük javítását kívánják. Az érdekkörön kívül állók pedig s a be nem avatottak kérdezzétek maguktól és egymástól, hogy mit akarnak hát voltaképpen a bir. végrehajtók?

Azzal kezdjük, hogy bizony nem esoda, ha mozgolódnak a bir. végrehajtók; mert ugyancsak van reá okuk.

Ha egy pillantást vetünk vissza azon husz évre, melyet e tövises pályá embeirei 1872-től kezdve, a bir. végrehajtói intézménynek a tisztességes megélhetés legkedvezőbb kilátásával kecsgető szervezése óta, a mai napig megfuttattak, amidőn munkákor nélkül idáig élvezett jövedelmüktől megfosztva állanak itt s a mindennapi kenyérré sem számíthatva bizonyossággal a bir. végrehajtók mozgalmát indokoltnak fogjuk találni.

Egymásután elvették a bir. végrehajtóktól mindama jövedelmező eljárásokat, melyeket a szervezés alkalmával a törvény reájuk ruházott, a kézbesítéseket, a haláleseti és csőd-leltározásokat az 50 frton aluli végrehajtásokat, a fontosabb végrehajtási ügyeket.

E mostoha elbánás teremtette meg a végrehajtóknek helyzetük javítását, az intézmény célszerű újjászervezésének célzó mozgalmát, melynek eddigi eredménye az új díjszabályzat.

Ha a díjszabályzat életbe lépett előtt szánalmas volt a bir. végrehajtók anyagi helyzete, ugyanaz maradt azután is; mert a díjszabályzat anyagi helyzetük javulását nem csak nem eszközölte, de sőt részben az eddigiekénél is rosszabb helyzetet teremtett, megfosztotta a bir. végrehajtókat oly díjakról, a melyeket többféle — térszűke miatt itt részletesen fel nem sorolható — végrehajtási cselekményekért korábban élveztek; a díjtételeket pedig oly csekélyekre szabta, hogy az unjonan megállapított díjak alig kárpótolják azon veszteségeket, melyeket a régi illetmények elvonása okozott.

Igen természetes, hogy a dolgok ily állásban a végrehajtók mozgalmát véget nem érhetett, sőt új erővel indult meg. Folyó hó 6-án és 7-én százebb körű értekezlet tartottak a fővárosban, melynek tárgyat az országos értekezlet egybehívásának megbeszélése képezte. Együttal küldöttségileg felkeresték az országgyűlési pártköröket s ügyük támogatását, előmozdítását kérték.

Visszatérve a fennebb felvetett azon kérdésre, hogy mit akarnak a végrehajtók? arra következőkben felelünk:

A bírósági végrehajtók a végrehajtói intézmény reformálását kívánják, oly módon, hogy egy a közérdek, mint a jogos magánérdekek teljes kielégítést nyerjenek, s az utóbbiak közt maguknak a bir. végrehajtóknak léteerdeke is kellő figyelemben részesüljön.

A felsorolt célokat a következő eszközökkel vélik elérhetni:

1. Kivánják, hogy a bir. végrehajtótól kvalifikáció és óvadék letétele követeltessek meg; mely mindkét kikötés a közérdeknek válnék első sorban javára.

2. Hozzassék be a helyettesi rendszer. Vagyis legyen joga a bírósági végrehajtónak arra, hogy betegség vagy egyéb akadályozás esetén kiküldetését kellő képzettséggel bíró s nála gyakorlatban levő helyettesével végeztethesse.

3. Államosítsák a végrehajtói intézmény. Biztosítsák a működő végrehajtók számára egy bizonyos

jövédlem minimum, szolgálatképtelenségük esetére pedig nyugdíj.

4. Bővítették ki a bir. végrehajtók munkaköre, s törvényileg kijelölt hatáskörükben, a kir. bir. közjegyzők, a bírósági és kezelőszemélyzeti tagok irányában több-kevesebb jogosultsággal, vagy éppen visszaélésképén tett kedvezések által ne korlátoztassanak.

5. A díjak a fennálló díjszabályzat módosítása mellett, méltányos módon szabályoztassanak, s e részben különösen ez eljárás díjak a hivatalos működés alkalmával kifejtett munkának és fáradságnak méltányos figyelembe vételével állapítottassanak meg. Ne díjaztassék tehát az egy kiküldő végző alapján több végrehajtató részére, egy adós ellen, vagy egy végrehajtató részére több — bár külön külön lakó — adósok ellen, több napon át folytatott eljárás, a munka és fizetés forgalmának féremagyarásával, csupán egy eljárás díjjal.

Midőn ezekben azon kérdésre, hogy mit akarnak a bir. végrehajtók? megfellejtünk, felkérjük a törvényhozás faktorait, a jogszolgáltatás közegeit, a sajtót és minden értő és gondolkodó emberbarátot, akinek a közvélemény- és hangulatsínálásra befolyása van, hogy saját hatáskörükben a bir. végrehajtói intézményben fennálló tarthatatlan állapotok célszerű megváltoztatásához közreműködni kegyeskedjenek. Ideje már, hogy az állam, melynek feladata a polgárok előtt a jog és igazság fátylát lobogtatni, szűnjék meg 450 családapa irányában oly méltatlan és jogtalan eljárást követni, melyet nem nevezhetünk egyébként, mint a munka megérdemelt jutalmazása jogtalan elvonásának.

A bírósági végrehajtóknak 1893. évi január 6-án Budapesten tartott szűkebb körű értekezlet megbízásából

Somlyó V. Ignác,

bir. végrehajtó
a „Bir. Végreh. Közlöny” szerkesztője.

Engedélyokirat.

A közutak és vámokról szóló 1890. évi I. törvények 81. és 86. §-ai alapján kiállított ezen engedélyokirat szerint a m. kir. belügyminiszter úrral egyetértőleg Zombor sz. kir. város részére a kövezet vámszedési jog további gyakorlását engedélyezem és azt a következő feltételekhez kötöm:

I.

Feljogosítom Zombor sz. kir. várost arra, hogy az 1890. évi I. törvények 93. §-a értelmében 1893. évi január hó 1. napjától egész 1897. évi december hó 31. napjáig bezárólag, vagyis öt évig a város belterületének közúti utcáin és köztéri kövezetén, — vagyis a jelen okirathoz fűzött helyszínrajzon bíbor színnel körülrített területen található közutakon, utcákon és tereken létesített és még létesítendő kövezeten, — kivéve azonban a következő törvényhatósági közúti szakaszokat:

1. A bajai közút, a vaspályához vezető közút kiágazásától a vámsorompóig terjedő 0.370 km. hosszú szakasza.

2. A nemes-militári közútnak a vaspályától a vámsorompóig terjedő 0.070 szakasza.

3. Az apatini közútnak — a Hameder-féle — a helyszínrajzon c)-vel jelölt hídtól, a D)-vel jelölt vámsorompóig terjedő 1.300 km. hosszú szakasza is.

4. A bezdáni közútnak — a város végén lévő — a helyszínrajzon a)-val jelölt hídtól, a B)-vel jelölt vámsorompóig terjedő 0.715 km. hosszú szakaszát, — a vámszedési jogot tovább gyakorolhassa s ott a következő vámdíjakat szedhesse:

A) A sorompóknál.

1. Minden darab ló- vagy szarvasmarhától, mely kocsiba vagy szekérbe van fogva 5 kr;

2. egy teherrel megrakott ló, vagy marha után 5 kr;

3. lábón hajtott:

a) ökör, bika, tehén, ló, tinó és csikó után 4 kr;

b) borjú, szamár és sertés után 3 kr;

c) birka, kecske, bárány és malacz után 2 kr.

E vámdíjak fizetése alól mentesek:

1. A kir. uralkodóház minden tagja és udvartartásainak állatai és járművei;

2. a kir. udvarhoz, annak közvetlen kíséretéhez tartozó járművek, fogatok és állatok;

3. az idegen hatalmasságok követei, képviselőinek fogatai és állatai;

4. a fegyveres erőhöz tartozó, vagy annak szolgálatában álló egyének fogatai (ideértve a kirendelt községi előfogatokot is) és állatai, melyek a fegyveres erő szükségleteinek szállítására használtak. Ha az egyének vagy szállítási eszközök katonai minősége külsőleg felismerhető nem lenne, megfelelő hatósági bizonyítvánnyal kell birniok;

5. az állami és törvényhatósági tisztviselőket, továbbá közbiztonság fentartásával megbízott hivatalos közegeket, a pénzügyőröket, a fegyenceket, foglyokat, toloncokat és az azokat kísérő személyzetet szállító fogatok;

6. az állami javak általában és az azokat szállító fuvarok;

7. a m. kir. postát szállító fogatok, lovak;

távírdai küldöncök és azokat szállító fogatok, állatok;

8. mindazoknak fogatai, állatai, kik állami, törvényhatósági, vasúti állomásokhoz vezető községi közlekedési- és községi utak építésével és jókarban tartásával vagy ezen teendők ellenőrzésével vannak megbízva;

9. mindazon fogatok, melyek az állami vasúttal állami, törvényhatósági, vasúti állomáshoz vezető községi közlekedési- vagy községi utak építésére és fentartására, továbbá az árvédelem biztosítására szükséges anyagot szállítanak;

10. a 4., 5., 6., 8. és 9. pontokban említett vámmentes tárgyakat szállító magánfuvarok, mentességüket üresen visszatértükben is élvezik;

11. a törvényhatósági utadó természetbeni lerovást vagy községi közmunkát teljesítő fuvarok;

12. a hivatalos működésben eljáró s egyházi jelvényt ellátott lelkészek fogatai;

13. temetkezési menetek és búcsújáratoknál használt fogatok, állatok, ha a menet csoportosan és egyházi jelvényt vonul;

14. a templom, iskola és paplak építésére ingyen kiszolgáltatandó fuvarok;

15. közveszély (hőfűvés, árvíz, tűz stb.) esetében az előjáróság által az 1886. évi XXII. t. c. 136. §-a alapján kirendelt közterő; tűzvész, árvíz vagy háború idején a mentők, menekülők fogataikkal, állataikkal;

16. a tűzoltók, mentők fogatai, midőn a vész, illetve szerencsétlenség helyére sietnek, vagy onnan visszatérnek;

17. minden mezőgazdasági célból közlekedő fogatok, vagy hajtott állatok, azon határon belül, melyhez tartoznak;

18. a városból kimenő fogatok és kihajtott állatok;

19. azon lovak és hordállatok, melyek katonai szolgálatra való besorozás, vagy az 1873. évi XX. t. c. értelmében osztályozás végett az állítási helyre és onnan visszaszállítatnak; továbbá a fegyveres erő élelmezése céljából beszerzett marhák, melyekre névze a hajtóknak katonai hatóság által kiállított igazolványt kell felmutatniok;

20. a vámtulajdonos által önként vámmenteseknek elfogadott személyek, állatok és fuvarok, ideértve mindazon vámmentességeket is, melyek magánjogi szerződéseken vagy egyezségeken alapulnak.

Mindazon fogatoknak és állatoknak, melyek a fentebbi 5., 6., 8., 9., 10., 11., 12., 15. és 19. pont alattiak szerint vámmentesek, megfelelő hivatalos igazolvánnyal kell birniok.

21. A zombori lakosok általában, ha saját fogataikkal élnek, vagy saját marháikat ki vagy behajtják és zombori birtokosok, kik nem is zombori lakosok, azon fogataikkal, melyek zombori birtokaikról jönnek;

22. vidékiek fogatai, a mennyiben zombori lakosoknak a város területén nyert földterményeit beszállítják.

B) A vasúton vagy a Ferenc-csatornán érkező árúk után.

1. Buza, árpa, repce, rozs, zab, tengeri, köles, tűzifa, épületfa, homok, cserép, deszka, kövek, kavics, márvány, mész, kőszén, faszén, bor, burgonya, hamu, kása, olajpogácsa, répa, rongyok, szalma, széna, takarmány, tőzeg, csont, szén, trágya, gyertyák, szappan, konyhasó, hamu, hulladékok, kőolaj, palakó, kocsikenőcs, szikso, szurk, nyers vas és vasárúk, ecet, élesztő, liszt, korpá, dara, pálinka, szesz, sör, kátrány, cement, jégdonga. Métermázsánként 2 kr.

2. Cser, cserző, dió, dohány, füvek, fák, fozelék, zöldség, gyékény, gubaos, gyümölcs, hagyma, hancs, hüvelyes vetemények, káposzta, káka, kender, len, magok, makk, muhar, maláta, paprika, kendermag, kóca, torma, lekvár, kőolajok, szőlő, szilva, tapló, vesszők, enyv, leölt állatok, baromfi, bőrök, csont-zsír, fagyú, hús, hár, halak, sörte, sajt, szalona, tej, tejfel, túró, tojás, toll, vaj, művaj, zsír, zsiradék, méz, ásványvíz, ásványok, érc, kén, salétrom, ló, ökör, tehén, bival, birka, sertés, csikó, szamár, bárány, malac, juh, kecske, cukor, cukorka, festék-árúk, fűszer-árúk, gyanták, terpentín, kávé, gyarmatárúk, mogyoró, mustár, rizs, gyökerek, acélárúk és sinek, érc- és fémárúk, gépek, géprészek, bádóg és bádógárúk, kötélárúk, szántó eszközök, üveg, üvegárúk, könyvek, porcellán, hamuszir, savak, húsárúk, anyagárúk, csiriz, keményítő, gyufa, mézeskalács, pótkávé. Métermázsánként 4 kr.

3. Drogue-árúk, befütt gyümölcs, csemege-árúk, csokoládé, kaviár, finomabb szesz italok, illó- és gyógyolajok, szörp, thea, malaga-szőlő, papír, arany- és ezüstárúk, bútorok, bársony, csipkék, csontárúk, díszmúrák, divateikkek, gyapjuszövetek és árúk, gyolcsárúk, illatszerek, gyap- és rajszerek, játékszerek, ékszer, kézmű cikkek, steherek, látszerészeti cikkek, norinbergi árúk, órák, nemezárúk, jutaárúk, pokróc, pipere-szappan, posztó- és posztóárúk, pamut-szövetek, paszománt, pipere-árúk, rövidárúk, selyem- és

selyemárúk, szörme- és díszmúrák, tükör és tükörüveg, vegyészeti- és gyógyászati-cikkek, virág és művirág, zene eszközök, pezsgő, finom sütemény, állatsereglet, látványosságok stb. Métermázsánként 10 kr.

4. Bútorokcsik, hintó és ruganyos ülésű kocsik, zongora, — darabonként 1 frt.

5. Minden egyéb itt fel nem sorolt árúk 4 kr.

Ezen vámfizetés alól mentesek:

1. A kir. uralkodóház tagjainak és udvartartásainak állatai és szállítmányai;

2. a kir. udvarnak és közvetlen kíséretének állatai és szállítmányai;

3. az idegen hatalmasságok követeinek, képviselőinek állatai és szállítmányai;

4. a fegyveres-erőnek szükségleteire, valamint a hadi és honvédelmi célokra szolgáló bármilyen szállítmányok és állatok;

5. a m. kir. posta összes szállítmányai;

6. az állami javak általában;

7. a m. kir. államvasúttal, állami, törvényhatósági, községi közlekedési vagy községi, — nemkülönben a vasúti állomáshoz vezető közutak vagy azokon lévő műtárgyak építésére, fentartására és helyreállítására szánt építési anyagok, továbbá az árvédelem biztosítására szükséges anyagok;

8. a templom, paplak és iskola építésére szükséges szállítmányok;

9. a vaspályának vagy gőzhajtóársulatnak saját céljaira szükséges szállítmányai;

10. emberi hullák;

11. az átviteli szállítmányok;

12. közveszély (hőfűvés, árvíz, tűz, stb.) eseteiben az 1886. évi XXII. t. c. 136. §-a alapján kirendelt közterő, továbbá tűzvész, árvíz, vagy háború idején a mentők, menekülők szállítmányai és állatai;

13. azon lovak és hordállatok, melyek katonai szolgálatra való besorozás, vagy az 1873. évi XX. t. c. értelmében osztályozás végett az állítási helyre, vagy onnan visszaszállítatnak;

14. a vámtulajdonos által önként vámmenteseknek elfogadott szállítmányok, ideértve mindazon vámmentességeket is, melyek magánjogi szerződéseken vagy egyezségeken alapulnak.

Mindazon szállítmányoknak, melyek a fenti 6., 7., 12. és 13. pont alattiak szerint vámmentesek, megfelelő igazolvánnyal kell birniok.

II.

Engedélyesnek a vámszedési jog gyakorlásával járó felelősségét, köteleességeit és feladatát a következőkben határozom meg:

1. Az engedélyes az 1890. évi I. t. c.-kben foglalt határozatok szerint és büntetések terhe alatt senkitől és semmi oly dologért, a kire és a melyre a vámdíjak fentebbi jegyzékeiben fizetési kötelezettséget nem állapítottam meg, úgyszintén azoktól sem, a kik vámmentesek, sem pénz, sem pénzürtéket nem követelhet és nem fogadhat el.

2. Az 1890. évi I. t. c. értelmében köteles az engedélyes a vámtárgyat állandóan jókarban tartani, szükség esetén újból felépíteni, ellenkező esetben ellene az idézett törvény határozatai fognak alkalmaztatni.

3. Minthogy a vámszedést a közforgalom érdekében engedélyezem, feladatává teszem az engedélyesnek, hogy a vámtárgy fentartása által ezt az érdeket szolgálja s e végből kötelessége lesz;

a) a közforgalom akadálytalan gyakorolhatása céljából szükséges intézkedéseket mindenkor megtenni;

b) a közbiztonság szempontjából szükséges intézkedéseket mindenkor szem előtt tartani és alkalmazni.

4. A befolyó vámjövédlem másra, mint a vámtárgy fentartására és helyreállítására, vagy esetleg újból való felépítésének költségeire nem fordítható, azért a vámbevételekről és kiadásokról vezetett zárszámadás minden év végével elbírálás végett a város e tárgyban határozata kapcsán hozzám bemutatandó.

III.

A vámdíjtételek minden kártérítés nélkül leszállíthatók, ha a jövédlem az 1890. évi I. t. c. 85. §-a értelmében több, mint a mennyi szükséges.

IV.

Közérdekből, különösen hadászati szempontokból szükséges hasonló létesítmények állam költségen való megépítését és forgalomba helyezését engedélyes kártérítési igény nélkül tűrni tartozik.

V.

Az engedélyes mindazt, a mit az 1890. évi I. t. c. és annak alapján a kereskedelemügyi miniszter rendel, esetleg, a mennyiben az idézett törvény más büntetést nem határozna, rendbűntetésnek, (mely azonban esetenként 100 frtnál nagyobb nem lehet) terhe alatt foganatosítani tartozik.

A vámdíj-lyen olvashatóan hitelesített példi

Az 1890. natkozó minden kiterjed. Budapest.

K

Dalmát és

November havában sen 66,181 mm., olasz bor Magyar november havában pestre 19,821 mm. boroknak ez időse nyéke, hova a be jutott. A fenumára városokba szállított. Az olasz bor csoportosítottok: 12,136 mm., ripsz kén termelt bor 4,9788 mm., loco ane auconai 370 mm., mm., más külön me ember hó elején, dalt 3015 mm., dal Dalmáciából és Olas mérvűek. A fiumi szállítmányokat, bár hanem Horvát- és Ausztria részére is Horvát-Szlavonorszá 90,000 métermázsá.

Egyéves

velésügyi miniszternek azon méntulajdónak négy jó származású egyes mensesikó vanják, hogy ebbel csikók állanak, vala gasságának, színéne a földművelésügyi m s 50 krajcaros bélye legkésőbb február h mível az ezen határlembe vétetni nem f

Havi es	Katholiku
heti nap	napjár
13 Pént.	Vidor, Veró
14 Szom.	Bodog á.v.
15 Vas.	A 2 Ep. J sz.
16 Hétfő	Marcell
17 Kedd	Rem. Ant.

Dr. B. A. L. BITTER HIRID

34. szám. kig. 1893.

PÁI

Bács-Bodrogh kebelezett Tiszafüldi jegyzői állásra ezen zői javadalmazás lakásból.

Felhivatnak a 1883. évi I. t. c. 74. §-a értelmében február hó 15-én Ó-Becse, 1893.

3-2 33. szám. ex. 1893.

Hirde

Felső-Szt.-Iván teszi, hogy a közs vadászati jog az 188 figyelembe vételével számított 6 egymást január hó 15-én ségházánál megtartat 68 frt kikiáltási ár adadni. A képviselő részletes árverési fel fenti napig a hivatalos tekinthetők, valamint oda nyújthatók be.

Kelt F.-Szt.-Iván Szedressy, jegyző.

műárúk, tükör és gyógyászati-cikkek, zölk, pezsgő, finomosságok stb. Méter-

ruganyos ülésű 1 frt.

sorolt árúk 4 kr.

mentesek:

ajának és udvarnyai;

vetlen kíséretének

követekinek, képa-

ra:

egleteire, valamint

olgáló bármimemű

szállítmányai;

n:

állami, törvény-

vagy községi, —

oz vezető közutak

építésére, fentar-

ítési anyagok, to-

ására szükséges

iskola építésére

gőzhajótársulatnak

ányai;

k;

árvíz, tűz, stb.)

t. c. 136. §-a

tűzvétség, árvíz,

menekülők szál-

tok, melyek ka-

s, vagy az 1873.

lyozás végett az

zállíttatnak;

önként vámmen-

ok, ideértve mind-

elyek magánjogi

n alapulnak.

melyek a fenti

szerint vámmen-

kell birniok.

si jog gyakorol-

lességeit és fe-

m meg:

évi I. t.-cikkben

püntetések terbe

gért, a kire és a

zekeiben fizetési

meg, úgyszintén

sek, sem pénz,

és nem fogad-

telmében köteles

ndóan jókarban

píteni, ellenkező

határozatai fog-

a közforgalom

tává teszem az

fentartása által

gból kötelessége

gyakorolhatása

mindenkor meg-

jaból szükséges

előtt tartani és

masra, mint a

állítására, vagy

költségeire nem

és kiadásokról

égével elbírálas

rozata képesán

ártérítés nélkül

1890. évi I. t.

a mennyi szük-

szati szempon-

mények állam

galomba helye-

y nélkül tűrni

it az 1890. évi

reskedelemügyi

yiben az idézett

tározna, rend-

ként 100 frtnál

foganatosítani

VI.

A vámdíjszabályzat megfelelő és látható helyen olvashatóan a közigazgatási hatóság által hitelesített példányban kifüggesztendő.

VII.

Az 1890. évi I. t.-cikknek a vámokra vonatkozó minden egyéb határozata a jelen vámról is kiterjed.

Budapesten, 1892. december hó 23.

Lukács Béla s. k.

Közigazdaság.

Dalmát és olasz borok Magyarországon.

November havában behoztak Fiumébe dalmát bort összesen 66,181 mm., olasz bort 117,420 mm.; dalmát és olasz bor Magyarország részére elszállított Fiuméből november havában összesen 89,752 mm. m. m. zsa, ebből Budapestre 19,821 mm. érkezett. Magyarországon az olasz boroknak ez időszert legnagyob vevője Pécs és környéke, hova a behozott boroknak 33-36 százaléka jutott. A fennmaradó mennyiség az alföldi és felvidéki városokba szállított; az erdélyi részre keveset vittek. Az olasz borok származás szerint a következőleg csoportosíthatók: Castellamare-i bor 4023 mm., barletti 12,136 mm., ripostói 1319 mm., velencei, illetve vidékén termelt bor 4517 mm., bari 71,938 mm., brindisi 9788 mm., loco amenói 2714 mm., biseegli 3473 mm., anconai 370 mm., gallipoli 2491 mm., trani 1679 mm., más külön meg nem nevezett bor 267 mm. December hó elején, 1-én és 2-án behoztak Fiuméba olasz bort 3015 mm., dalmát bort 10,266 mm. A borhozatalok Dalmáciából és Olaszországból az utóbbi napokban nagymérvűek. A fiumei raktárak nem győzik befogadni a szállítmányokat, bárha a forgalom nemcsak Magyarország, hanem Horvát- és Szlavonország, különösen pedig Ausztria részére is jelentékeny. A múlt hó folyamán Horvát-Szlavonországba és Ausztriába Fiuméből közel 90,000 métermázsza bort szállítottak el.

Egyéves méncsikók vásárlása. A földmívelésügyi miniszterium egy hirdetménye szerint felhívata az azon méntulajdonosok, kiknek birtokában legalább is négy jó származású, erős esontu, szabályos testalkatu, egyéves méncsikó van s azokat az államnak eladni kívánják, hogy ebbeli szándékukat, a helynek, ahol a csikók állanak, valamint a csikók származásának, magasságának, színének és árának pontos megjelölésével a földmívelésügyi m. kir. miniszteriumhoz benyújtandó s 50 krajáros bélyeggel ellátott írásbeli nyilatkozatban legkésőbb február hó 1-ig bejelenteni sziveskedjenek, mivel az ezen határidőn túl érkező bejelentések figyelembe vétetni nem fognak.

Naptár. Január.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
13 Pént.	Vidor, Veron	Vidor	1 Jan. 1893. u. e.
14 Szom.	Bódog á. vt. H. Bódog		2 Szilveszter p.
15 Vas.	A 2 Ep. J. sz. n. A 2 Ep. Mór		3 Malakhiás
16 Hétfő	Marcell	Marcell	4 70 tanítvány
17 Kedd	Rem. Antal	Rem. Antal	5 Teopemptus

Felölös szerkesztő: **Dr. BALOGHY ERNŐ.** köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó: **BITTERMANN NÁNDOR.**

HIRDETÉSEK.

34. szám. kig. 1893.

PÁLYÁZAT.

Bács-Bodrogh vármegye ó-becsei járásába kebelezett Tiszaföldvár községében megüritült jegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok. A jegyzői javadalmazás áll: 600 frt fizetés és szabad lakásból.

Felhívataknak a pályázni kívánók, hogy az 1883. évi I. t. c. 6. §-a és az 1886. XXII. t. c. 74. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket f. évi február hó 15-ig hozzám nyujtsák be.

Ó-Becse, 1893. január 3-án.

Gombos Béla, főszolgabíró.

3-2

33. szám. ex. 1893.

Hirdetmény.

Felső-Szt.-Iván község előjárósága közhírré teszi, hogy a község határában gyakorolható vadászati jog az 1883. évi XX. t. c. 3. §-ának figyelembe vételével 1893. évi január hó 1-től számított 6 egymásutáni évre folyó 1893. évi január hó 15-én délután 2 órakor a község házában meg tartandó nyilvános árverésen évi 68 frt kiállítási árral kezdve haszonzérbe fog adni. A képviselőtestület által megállapított részletes árverési feltételek a jegyzői hivatalban fenti napig a hivatalos órákban bárki által megtekinthetők, valamint zárt írásbeli ajánlatok is oda nyujthatók be.

Kelt F.-Szt.-Ivánon, 1893. január 6-án.

Szedressy, 2-2 **Kancsár Mihály,** biró.

THEODOROVITS SZÁVA
TEMETÉST RENDEZŐ VÁLLALATA
ZOMBORBAN.
„ENTREPRISE DES POMPES FUNEBRES.”

Van szerencsém a t. közönség becses tudomására hozni, hogy az árjegyzékemben foglalt egyes osztályok árait, melyek a kevésbé vagyonosok részére szabvány, annyira lezállítottam, mindennemű **önhaszon kizárásával** és részben a **beszerzési árakon alul**, miszerint mindenki, még a legszegényebb is, képes lesz jelentéktelen összegért szép és méltó temetést általam rendeztetni.

A fényes temetkezésekre vonatkozólag ezen vállalat rendelkezik külön nyomtatott árjegyzékkel, a melyekből egy a fényes temetkezések alkalmával kiszolgáltatni szokott anyag, valamint az egyes osztályoknak megfelelő legolcsóbb árak is kitűnnek. Ezen árjegyzékek minden időben, éjjel és nappal, egy a bolthelyiségben (főutca), mint a bajai-uti 10. sz. a. házban kaphatók.

*-4

Pályázat.

Bikityen (Bácska) egy r. kath. bunyevác-magyar I-III. oszt. tanítói állásra január 29-ig pályázat hirdettetik. Évi fizetése 500 frt havi utólagos részletekben, melyért a megválasztott az ismétlődő iskolát is tartozik végezni. A kellően fölszerelt okmányok fenti határnapig nságos és ftdő Berényi Dániel apát-esperes-plébános urhoz Bajára küldendők.

3-3

Az iskolaszék.

Községi nyomtatványokból nagy raktár.
KÖNYV- és KÖNYVOMDAI INTÉZET.

Papír és írószerek

a bevásárlási áron.

Könyv-kötőmunkák elfogadtnak és a kiállítási áron szállíttatnak.

A „BÁCSKA” KIADÓHIVATALA.

Községeknék egész éven át hitel.

itt megrendelhetők: Váltók, Gyászlapok, Számlák, Levélfejek, Névjegyek, Eljegyzési és esketési kártyák, Síma- és dombornyomatu monogrammok.

48. szám. kig. 1893.

Pályázati hirdetmény.

A zombori szolgabírói járásba kebelezett és Kernyaja községhez csatolt Felső Gyulafalva telepen leköszönés folytán üresedésbe jött szülész-női állásra, mely évi 50 frt fizetés és minden egyes szülésnél 1 frt díj javadalmazással van egybekötve — ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívataknak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket hozzám f. évi január hó 31-ig annál is inkább nyujtsák be, mert az azontul érkező figyelembe nem fognak vétetni.

Zombor, 1893. január 4-én.

Poppovics Dusán, főszolgabíró.

3-1

Hirdetmény.

Alulírott tisztelettel értesitem azon t. c. községeket, kiknek fogyasztási és italadó alá eső tárgyaik vannak, u. m.

bor, sör, pálinka és cukor,

de f. hó 1-től egész a mai alulírt napig, a hivatalosan megejtett leltározás alkalmával fel nem vétettek, — még az esetben is tartásuk köteleességüknek a fogyasztási és italadó irodában **folyó hó 17-ig bezárolag** bejelenteni — ha már azoktól az adót a városnál lerótták volna is — mert ezen határidő lejártával előtálalt adótárgyak úgy fognak tekintetni, mintha azok bejelentetlenül és adózatlanul raktározottak volna be.

Zombor, 1893. január 14-én.

HEISLER LAJOS, fogy. és italadó kezelő.

Meghívó.

A jankováci fakarékpenztár részvénytársaság 1893. évi február hó 5-én délután 2 órakor az intézet helyiségében

rendes évi közgyűlését

tartja, melyre az intézet részvényesei tisztelettel meghívataknak.

A közgyűlés tárgyai:

- I. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése a lefolyt üzleti évről.
- II. Az igazgatóság és felügyelő bizottság által megvizsgált mérleg előterjesztése és ennek jóváhagyása, vagy az igazgatóság és felügyelő bizottság felmentése és a nyeresmény felosztásának elhatározása.
- III. Az igazgatósági tagok egyharmadának, vagyis 5 tagnak, továbbá az ügyész és 3 felügyelő bizottsági tag kilépése folytán megüritült állásoknak titkos szavazás útján leendő betöltése, azon megjegyzéssel, hogy a kilépők újra megválaszthatók.
- IV. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 tag választása.

Jankovác, 1893. Január 5-én.

Az igazgatóság.

VAGYON.

Mérleg-számla 1892. december 31-én

TEHER.

Pénztárkészlet	3741 58	Részvény alaptőke	40000 —
Ertékpapír	7070 —	Tartalék alaptőke	5875 49
Váltó	782 drb.	Takarékbetét és tőkésített kamat	99938 87
Kötelezvény	1421 "	Osztrák-magyar bank szab. f.	29737 62
Jelzálog kölcsön	16 "	Heti betét	3431 37
Ingatlan	433 40	Adó tartalék	250 —
Pesti magyar kereskedelmi bank	64 —	Kamat átmeneti	2000 —
Postatakarékpenztár	219 03	Nyeresmény	8268 66
	189502 01		189502 01

Jankovác, 1893. évi január hó 2-án.

Madzinyi János s. k., igazgató. **Lővy Sándor s. k.,** igazgató. **Dr. Holländer Adolf s. k.,** igazgató. **Madzinyi Géza s. k.,** pénztárnok. **Grachfeld Zsigmond s. k.,** könyvvezető.

Ezen mérleg-számla az intézeti könyvekkel egyezőnek és helyesnek találtott. Jankovác, 1893 évi január hó 5-én.

Szűcs Lajos s. k., felügyelő bizottsági tag.

Kubinszky Pál s. k., felügyelő bizottsági tag.

Schöffner József s. k., felügyelő bizottsági tag.

A bács-ómorovicsai takarékpénztár részvénytársaság V-ik évi üzletkimutatása 1892. évre.

Igazgatósági jelentés.

Tisztelt közgyűlés! Midőn intézetünk V-ik évi üzletkimutatását a tisztelt közgyűlésnek bemutatjuk, ajánljuk az elért 4572 frt 89 kr nyeresémnynek a következőleg eszközleendő felosztását:

1. A tartalékalpra 10%	457 frt 29 kr.
2. Igazgatósági, felügyelő bizottsági és tisztviselő-jutalék 10%	457 frt 29 kr.
3. Az intézeti szolga javadalmazására	20 frt — kr.
4. Butorok értékleírására	38 frt 31 kr.

5. Mig a fenmaradó 972 frt 89 kr.
3600 frt, részvényenkint 3 frttal, vagyis 10% osztaléknak megfelelőleg az V-ik számú szelvények beváltására fordítottassék.
A szokásos felmentvényt az 1892-ik üzletévre úgy a magunk, valamint a felügyelő bizottság számára megadni kérjük.

Kelt Ó-Morovicán, 1893. január hó 1-én.

Az igazgatóság.

Felügyelő bizottsági jelentés.

T. közgyűlés! Alulírottak az 1875. évi XXVII. törvényikk 195. §-a alapján és a bács-ómorovicsai takarékpénztár részvénytársaság alapszabályaiban előírt köteleimknél fogva az intézet ügyvezetését mindenben ellenőriztük, annak üzleti könyveit, iratait és pénztárát többször megvizsgáltuk.

Behatóan megvizsgáltuk az 1892. évi összes számadásokat, ugyanez évi mérleget, nyeresémny- és veszteség-kimutatásait, leltárt, és azokat helyeseknek és a könyvekkel egyezőeknek találtuk.

S miután az igazgatóságnak nyereség-felosztási tervzetét szintén vizsgálat alá vettük és azt helyesnek találtuk, annál fogva mi azt elfogadjuk és a t. közgyűlésnek is elfogadásra ajánljuk; egyuttal kérjük az igazgatóság és a magunk részére a felmentvényt ez évre megadni.

Ó-Morovica, 1893. január hó 2-án.

Schädl Ignác s. k., fel. biz. elnök. Orláth Nánán s. k., fel. biz. tag. Bergel József s. k., fel. biz. tag. Kunszabó Antal s. k., fel. biz. tag. Kovács Gyula s. k., fel. biz. jegyző.

VAGYON.

MÉRLEG.

TEHER.

Butorok és felszerelvények	397 89	Részvénytőke	36000
1893-ba átmenő visszl. kamatok	77 05	1893-ba átmenő váltókamatok	1453 22
Osztárak-magyar bank giró számla	149 11	Tartalékalap	1909 62
Pénzmaradvány 1892. december 31-én	1479 91	Osztárak-magyar bank	12960
Váltóadósok	115816 46	Szabadkai takarékpénztár	1500
		Szegedi kereskedelmi és iparbank	3870
		Fel nem vett osztalék	50 95
		Betétek	55603 74
		Egyenleg m. 1892. évi nyeresémny	4572 89
	117920 42		117920 42

Kelt Ó-Morovicán, 1892. évi december hó 31-én.

Bács-ómorovicsai takarékpénztár r. t.

Neufeld Adolf s. k., könyvelő.

Dembitz Vilmos s. k., vezérigazgató.

Fejős János s. k., pénztárnok.

Ezen zárszámadást az általunk megvizsgált és helyesnek talált fő- és mellékkönyvek alapján készültnek és azokkal teljesen egybevágónak találtuk.

A felügyelő bizottság:

Schädl Ignác s. k., fel. biz. elnök.

Orláth Nánán s. k., fel. biz. tag.

Bergel József s. k., fel. biz. tag.

Kunszabó Antal s. k., fel. biz. tag.

Kovács Gyula s. k., fel. biz. tag s. jegyző.

M e g h i v ó.

A bács-ómorovicsai takarékpénztár részvénytársaság folyó évi február hó 9-én délelőtt 10 órakor az intézet helyiségében

V. évi rendes közgyűlését

tartja, melyre a t. részvényesek alapszabályaink 50. §-ára való hivatkozással ezennel meghivatnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatósági és felügyelőbizottsági jelentések előterjesztése.
2. Az 1892-ik évi zárszámadások előterjesztése és ezek alapján a felmentvény megadása.
3. Két jegyzőkönyv hitelesítő választása.
4. Netaláni indítványok eltárgyalása.

Ó-Morovicán, 1893. évi január hó 9-én.

Bács-ómorovicsai takarékpénztár r. t.

Neufeld Adolf s. k., könyvelő.

Dembitz Vilmos s. k., vezérigazgató.

A fennebb hivatkozott 50. §. így szól: Minden részvényes, ki a közgyűlésen jogait gyakorolni óhajtja, tartozik a közgyűlést megelőzőleg 24 órával részvényeit és meghatalmazását az intézetnél letenni, amikor is erről elismervényt kap, melyben egyszersmind szavazatainak száma is kiteendő.

91. szám.
1893.

Pályázati hirdetmény.

Topolya község képviselőtestülete által rendszerezett földadónyilvántartói állás betöltése céljából ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állás javadalmazása 600 frt havi előleges részletekben a községi pénztárból.

Felhivatnak a pályázni szándékozók, hogy pályázati kérvényüket Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottságának 6/1887. közgy. sz. szabályrendelete 9. §. első bekezdése szerint, — keresztlevelel és erkölcsi bizonylattal felszerelve, hozzám f. évi február hó 25-ik napjával annyival inkább nyujtsák be, mivel később érkezők figyelembe vételni nem fognak.

A választási határnap utólag fog kitűzteni.
Topolyán, 1893. évi január hó 5-én.

Császár,
főszolgabíró.

3-2

Pályázati hirdetmény.

A „Bajai kölcsönös segélyező-egylet“ pénzügyintézetnél betöltendő könyvvezetői állásra, évi 800 frt fizetéssel s egybekötött nyugdíj jogosultsággal, pályázat nyitattik.

Folyamodványok 1893. január hó 31-ig bezárólag alulírott igazgatósághoz címzendők.

Baján, 1893. január hó 1-én.

A „Bajai kölcsönös segélyező-egylet“ igazgatósága.

3-3

7179. szám.
kig. 1892.

Pályázat.

Bács-Bodrogh megyébe kebelezett Tiszaföldvár községben megüritült községi állatorvosi állásra pályázatot nyitok, s felhivom az ezen állásra törvény szerint képesítetteket, hogy kérvényeiket f. évi február 25-ig hozzám nyujtsák be.

Javadalmazása következő: évi 400 frt fizetés előleges havi részletekben, ezenkívül: magánosok beteg jószágai egyszeri megnézése és rendelésért bent a községben nappal 20 kr, éjjel 40 kr.
Ó-Becse, 1893. január 3-án.

3-2

Gombos Béla,
főszolgabíró.

Pályázat.

Bács-Almásra a róm. kath. népiskolánál megüresedett osztálytanítói állomás betöltésére okleveles tanító kerestetik. Javadalmazása polgári évre 1000 — egyezer korona készpénzben 1/4 évi előleges részletekben fizetve. Tannyelv magyar-bunyevác.

A megválasztottnak kötelessége a reá bízott osztályt önállóan vezetni és az ismétlő iskolásokat külön díj nélkül tanítani.

A kérvények folyó évi január hó 29-éig nagyságos Boromisza Tibor apát-esperes urhoz Jankovácra intézendők.

A választás ugyan e hó 30-án fog megtartatni.

B.-Almás, 1893. január hó 9-én.

Az iskolaszék.

Zombor, Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdájából.

8320. sz.
p. 1892.

Hirdetmény.

Alulírt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Iszinger János által a fennállott Bács-Bodrogh vármegye törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 125 frt 43 kr-ra fölszaporodott készpénz jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban 321/adóhiv. 1892., 271/törvszéki 1892. tétel alatt kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. szám alatt kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilag azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezeltetni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállítatni, fenmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi szeptember hó 22-én, a kir. törvényszékénél.

Szabó Imre,
kir. törvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. törvszéki elnök.

8227. sz.
p. 1892.

Hirdetmény.

Alulírt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Gollaundauszer Dávid által a fennállott Bács-Bodrogh vármegye törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 137 frt 92 1/2 kr-ra fölszaporodott készpénz jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban 322/adóh. 1892., 272/törvsz. 1892. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, a kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket 3 hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilag, azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezeltetni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállítatni, fenmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi szeptember hó 22-én, a kir. törvényszékénél.

Szabó Imre,
kir. törvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. törvszéki elnök.

7413. sz.
p. 1892.

Hirdetmény.

Alulírt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Gommel Károly által a fennállott Bács-Bodrogh vármegye törvényszékénél letett és az időközi kamatokkal 765 frt 2 kr-ra fölszaporodott készpénz jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban 281/adóhivatali 1892., 228/trvszéki 1892. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5-ik bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilag, azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezeltetni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállítatni, fenmaradván joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi szeptember 22-én, a kir. törvényszékénél.

Szabó Imre,
kir. törvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. törvszéki elnök.

8229. sz.
p. 1892.

Hirdetmény.

Alulírt kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Zvetány István által a fennállott Bács-Bodrogh vármegye törvényszékénél letett s az időközi kamatokkal 67 frt 87 kr-ra fölszaporodott készpénz jelenleg a zombori kir. adó- mint letét-hivatalban 316/adóhiv. 1892., 271/törvszéki 1892. t. a. kezeltetik. Felhivatnak ennek következtében mindazok, kik eme letétre igényt tartanak, hogy az 1878. évi július hó 23-án 17898. sz. a. kibocsájtott kir. igazságügyminiszteri rendelet 5. bekezdéséhez képest igényeiket három hó alatt e törvényszékénél annál bizonyosabban jelentsék be, mert annak eltelte után e letét egy évig ugyan még letétilag azonban kamat nélkül fog az adóhivatalban kezeltetni, azután pedig az adóhivatal jelentése alapján az állampénztárba fog szállítatni, fenmaradván a feleknek joguk igényeiket a törvényes elévülési határidőn belül érvényesíteni.

Zomborban, 1892. évi szeptember hó 22-én, a kir. törvényszékénél.

Mayer Károly,
kir. törvszéki jegyző.

Széchényi József,
kir. törvszéki elnök.

Bajai utca 8. számú ház
eladó.

Bővebb felvilágosítás nyerhető
bajai ut 421. szám alatt.

XVI. é.

BLÜFIZ
Egész évre
Fél évre
Negyed évre
A lap szélén
illető küldés
szerkesztőnek
a lap tulajdonos
den

Egyes szám ára

Amig
jába kapnak a
a fuzióval s ho
politika, azalatt
ember“, Wekerle
elnök pénzügy
Európára szóló
ide nézettek, h
az az igazi ne
A világot
kényszerű mos
világ bámulja s
sze voltaképen
kovácsa). Ausz
hozzákapcsolja
illetőleg remény
vagyunk, hogy
merészli-e még
abdikációja iru
vélemény előtt

Kimondta
a pénzügyminis
állandó értékét
konyságu s ügy
zata helyreállít
folyóvá téve áll
luta-helyreállít
ötven millió ar
De ez nem
Szent László
vén a sziklára, t
elhaló seregeimel
Wekerle h
árdos pénzzsákia
S ime meg
sárga fényvel,
indult a temető
állam pénztárai
Van a magy
több rendbeli

A „BAC

Keressé

Keressé
Orlé
S nem
Sóly
S hogya
Köz
Hát el
A b
És ágy
Olyk
Eltünö
Kato
Gyönyör
Ez és
Minél na
Kines
Küzdös
Örvén

*) Megjelent az „Orsz